

CATALAN A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
CATALAN A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
CATALÁN A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 19 May 2003 (morning)
Lundi 19 mai 2003 (matin)
Lunes 19 de mayo de 2003 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Escriu un comentari sobre un dels textos següents:

1. (a)

L'equivalent

L'equivalent de què?

Tot, sempre,

té el seu equivalent:

5   la nit una pissarra plena
d'estels de guix, el dia un cavall blanc
vora la mar; l'hivern un vell decrepit
i farfallós, la primavera un crit,
l'estiu incendis, crepitar de boscos,
10   la tardor vent d'aram, pàmpols morats,
vermells de posta.

Jo, si per atzar algú crida el

[meu nom,

diré Joan carregat de foscúries.

Joan Vinyoli, *Cercles*, 1979.

1. (b)

Misteris al bosc

No hi ha boscos espessos sinó petits ramats d'arbres damunt d'un turó, o fileres de pollanques grisencs vigilant els misteris del riu. Amb tot, els escassos grups d'arbres permeten la llegenda i l'encantament. Tothom tem els alzinars i les rouredes perquè són estimats per les bruixes; les fades, les nimfes i els fantasmes en són els reis i es guarden prou bé de trepitjar les terres de secà, ara sense la catifa de tiges, només amb les monòtones cicatrius de l'arada i un polsim de gebre, de boira i de neu esmicolada. Tots els éssers fantasmagòrics viuen als petits boscos i no en surten mai perquè necessiten el baf de la fulla peluda, sempre verda, de l'alzina, les escorces clivellades dels roures. Sobretot s'estimen les alzines, que poden viure com ells, milers d'anys i, per tant, ho saben tot, més que no pas els pobres pagesos que amb recança i fatigues llauen els trossos de blat i d'ordi.

Joan Barceló, *Ulls de gat mesquer*, 1979.
